

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622010611
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622010611.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. F. XXX/XX, A., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 20.12.2022, č. k. OT/60/2022-67, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Senica (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 20.12.2022, č. k. OT/60/2022-67, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.12.2022 v čase o 15.40 hod. viedol v obci A. po miestnej ceste ul. Hlboká cesta v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom alkoholu, osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, MPZ „CZ“, evidenčné číslo: XXXXXXX, kedy bol pri rodinnom dome č. XXX zastavený a kontrolovaný hliadkou Oddelenia železničnej polície PZ Kúty, pričom orientačnou dychovou skúškou vykonanou elektronickým prístrojom zn. Dräger typu Alcotest 7410, v. č. ARJM-0420 dňa 16.12.2022 v čase o 15.45 hod. mu bola nameraná hodnota 0,81 miligramu alkoholu na liter vydýchnutého vzduchu a opakovanou dychovou skúškou vykonanou elektronickým prístrojom zn. Dräger typu Alcotest 7410, v. č. ARJM-0420 dňa 16.12.2022 v čase o 16.01 hod. mu bola nameraná hodnota 0,79 miligramu alkoholu na liter vydýchnutého vzduchu a obvinený viedol osobné motorové vozidlo aj napriek tomu, že má v súčasnosti uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 3 roky, ktorý mu uložil Okresný súd v Senici trestným rozkazom sp. zn. OT/45/2022 zo dňa 21.09.2022 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 21.09.2022.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 7 (sedem) rokov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie bolo na návrh prokurátora okresným súdom prijaté, preto tento vykonal dokazovanie podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku len k výroku o treste, a to výsluchom obžalovaného a postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil listinné dôkazy - odpis

registra trestov obžalovaného, lustráciou v systéme AVIZO, lustráciou v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, evidenčnou kartou vodiča - obžalovaného, lustráciou v registri GP.

Výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že u obžalovaného vzhľadom na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Okresný súd bol tiež toho názoru, že pokiaľ ide o posúdenie osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosť jeho nápravy, nepochybný význam majú aj údaje vyplývajúce z registra trestov a priestupky evidované v evidenčnej karte vodiča, resp. v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Pri prevahe poľahčujúcich okolností, okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Na obžalovaného bolo potrebné vzhľadom na neustále a opakujúce sa páchanie dopravných priestupkov pôsobiť primeraným trestom odňatia slobody. Okresný súd bol toho názoru, že obžalovaný svojím konaním a nerešpektovaním dopravných predpisov dlhodobo a opakovane porušuje právne predpisy a tým ohrozuje zdravie a bezpečnosť ostatných účastníkov cestnej premávky, pričom ukladanie blokových pokút na neho nemalo evidentne žiadny vplyv a nemá význam udeľovať mu ani pokuty vo väčšej výške. Obžalovaný sa už v minulosti dopustil troch priestupkov, kedy viedol motorové (v jednom prípade nemotorové) vozidlo pod vplyvom alkoholu, za čo mu bol dvakrát zadržaný vodičský preukaz. Navyše trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia za ten istý trestný čin, ktorého sa dopustil v septembri roku 2022, pričom trestným rozkazom pod sp. zn. OT/45/2022 mu bol uložený podmieňačný trest odňatia slobody ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Ani táto skutočnosť a skúsenosť ho neodradila od toho, aby opäť viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Jediný trest spôsobilý naplniť účel trestu je nepodmieňačný trest odňatia slobody, ktorý vytvorí podmienky na prevýchovu obžalovaného, odradí ho od ďalšieho páchania trestnej činnosti, ako aj naplní preventívny účel trestu v rovine generálnej prevencie. Okresný súd mu tak uložil úhrnný nepodmieňačný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu, okresný súd ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti aplikoval § 61 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého obžalovanému musel ukladať trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2. Pri aplikácii tohto ustanovenia mu preto uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 7 rokov. Iný alternatívny trest by vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania trestného činu nebol dostačujúci, nezabezpečil by nápravu obžalovaného a nevedol by ho k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Po vyhlásení rozsudku sa priamo do zápisnice prokurátor vzdal práva podať odvolanie, no obžalovaný zahlásil proti rozsudku odvolanie.

Zahlásené odvolanie odôvodnil obžalovaný písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 17.01.2023, v ktorom namietal, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný vo výroku o treste. Okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil zásady pre ukladanie trestu v § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona a nemal možnosť z vykonaného dokazovania poznať skutočné pomery odsúdeného a jemu blízkych osôb, ktoré sú na ňom závislé. Priznal sa k spáchaniu skutku a v dôsledku toho sa dokazovanie v rozsahu v akom priznal vinu pred okresným súdom nevykonávalo. Uvedomuje si závažnosť skutku, ktorého sa dopustil a svoj čin oľutoval, avšak tak ako prokurátor v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 20.12.2022 uviedol: „Obžalovaný sa dopustil žalovaného prečinu v priamom úmysle kedy svojím konaním jednoznačne chcel ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, záujem spoločnosti na ochrane ľudského života, zdravia a majetku.“, tak je toho názoru, že jeho úmysel priamy nebol. Jeho priamy úmysel nebol konzumovať alkoholický nápoj počas pracovného dňa 16.12.2022 okolo 15tej hodiny poobede. Vonku bola zima, chcel sa zohriať, tak sa s družkou pristavili pri stánku, kde sa podával vianočný punč, ak sa dobre pamätá, dal si 4 alebo 5 šálok keďže mu veľmi chutí a v tej zime mu ani nedošlo, že sa jedná o punč s alkoholom, keďže sa podával a v ponuke bol i nealkoholický vianočný punč. Ak by bol jeho priamy úmysel konzumovať alkoholický nápoj, kúpi si pivo, vodku alebo rum, a nekonsumoval by ho vonku v zime, ale vezme ho domov, keďže bol 5 minút cesty autom od domu. Navyše si bol vedomý podmieňačného odsúdenia. Po občerstvení sa pri stánku družke prišlo nevoľno,

tak sa rozhodol viesť motorové vozidlo on, čo si uvedomuje, že bolo porušenie uloženej povinnosti a tento skutok veľmi ľutuje.

Žije v spoločnej domácnosti s družkou G. H. a stará sa a prispieva výživným na maloletého syna A. B. nar. XX.XX.XXXX, ktorý je v súdom určenej starostlivosti jeho mamy I. H., ktorá je momentálne ako nezamestnaná vedená v evidencii úradu práce AMS 308-Gänserndorf, J. X, K. XXXX, tel.: +XX XX XXX XXX a má len obmedzený príjem v podobe podpory. Jeho finančná pomoc mame i hradenie výživného maloletému synovi je priamo závislá od neho. Matka družky G. H. bývala spolu s nimi na adrese E. F. XXX/XX, A. XXX XX. Pomáhal družke starať sa o jej chorú mamu, mal ju ako za svoju druhú mamu, striedali sa v starostlivosti ale žiaľ pred pár dňami skonala dňa XX.XX.XXXX (úmrtný list priložil).

Uložený trest odňatia slobody bude postihovať nielen jeho, ale aj maloletého, na výživu ktorého by počas pobytu na slobode prispieval, rovnako postihne jeho matku, ktorej finančne vypomáha. Družka prežíva ťažké obdobie straty blízkeho človeka. Smrť jej mamy prežíva rovnako ťažko emočne ako družka, pre ktorú je toto obdobie života jedno z najťažších. Jeho osobné pomery sú tak zjavne výnimočného charakteru. Má dôvodnú obavu o družkine psychické rozpoloženie a zdravie, aby sa výkonom napadnutého rozsudku nestalo nejaké nešťastie. Počas hlavného pojednávania dňa 20.12.2022 mu bola položená otázka prokurátorom, či by bol ochotný vykonať alternatívny trest povinných prác, načo odpovedal bez zaváhania, že áno. Možno by bolo jednoduchšie vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody 4 mesiace niekde v teple s minimálnym stupňom stráženia, ale prijme aj ten najvyšší trest čo do počtu hodín povinných prác v zime vonku, len aby v tomto ťažkom období pre neho i družku bol v jej blízkosti a oporou.

Snaží sa viesť usporiadaný rodinný i pracovný život, o čom nasvedčuje aj jeho pozitívne hodnotenie zamestnávateľa, u ktorého nikdy počas pracovnej histórie nepožil žiaden alkoholický nápoj počas pracovnej doby a v spoločnej domácnosti s družkou a dnes už jej nebohrou mamou len výnimočne požil alkoholický nápoj. Podľa § 52 Trestného zákona výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže:

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Vzhľadom na uvedené okolnosti, a tiež v rámci poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona mu okresný súd uložil prísny trest vzhľadom k plneniu povinnosti výchovy a vyživovania syna a matky a zásahu vyššej moci v podobe úmrtia blízkej osoby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave (ďalej aj krajský súd) napadnutý rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 20.12.2022, č. k. 0T/60/2022-67, podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Následne doručil obžalovaný k odôvodneniu odvolania ešte prílohy, a to kópiu úmrtného listu, vyjadrenie zamestnávateľa, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 19.03.2013, č. k. 12P/8/2013-26 o výživnom.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania nevyjadril.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry a obžalovaný. Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že jeho družka stratila zamestnanie a je od neho finančne závislá. Zároveň do spisu doložil fotokópiu dohody o skončení pracovného pomeru medzi zamestnávateľom Slovenská pošta a.s. a zamestnancom G. H.. V konečnom návrhu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a uložil mu primeraný trest.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd správne u obžalovaného zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval. Okresný súd bol toho názoru, že u obžalovaného existuje dôvod aj pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, s čím sa krajský súd nestotožnil, avšak prokurátor nepodal odvolanie, a preto krajský súd nemohol zmeniť výrok o treste v neprospech obžalovaného a neaplikovať túto poľahčujúcu okolnosť. Aj krajský súd zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchal viac trestných činov.

Okresný súd tiež správne postupoval, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody, keďže sa dopustil dvoch trestných činov, a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za ktorý umožňuje Trestný zákon uložiť trest odňatia slobody v základnej sadzbe od 0 do 2 rokov a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý umožňuje Trestný zákon uložiť trest odňatia slobody v základnej sadzbe od 0 do 2 rokov. Keďže za oba trestné činy Trestný zákon stanovil rovnakú trestnú sadzbu, neexistovalo prísnejšie zákonné ustanovenie, a preto okresný súd správne ustálil, že bude ukladať trest za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, keďže sa tento z hľadiska zaradenia v Trestnom zákone nachádza v skoršej VI. Hlave Trestného zákona, čím je vyjadrený význam chráneného záujmu.

Pri prevahe poľahčujúcich okolností bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona tak, že došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda obžalovanému bolo možné ukladať trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 0 do 16 mesiacov.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j.

či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Trest odňatia slobody v nižšej výmere alebo uloženie alternatívneho druhu trestu, ktorého sa obžalovaný odvolaním domáhal, by podľa názoru krajského súdu bolo trestom nezákonným a nezabezpečil by zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, a to nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Skutočnosti, ktoré uviedol obžalovaný vo svojom odvolaní, krajský súd považoval za irelevantné. Obžalovaný sa dopustil prejednávaných trestných činov počas plynutia skúšobnej doby, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Senica zo dňa 21.09.2022, sp. zn. OT/45/2022, právoplatným dňa 21.09.2022, a preto v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému nebolo možné ukladať podmiennečný trest odňatia slobody. Absolútne bezpredmetná bola námietka obžalovaného týkajúca sa § 52 Trestného zákona, ktorý citoval vo svojom odvolaní, keďže v tomto konaní sa ukladal nový trest odňatia slobody a nešlo o konanie o osvedčení/neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenie s probačným dohľadom v rámci ktorého za istých výnimočných okolností môže byť ponechaný probačný dohľad v platnosti.

Odvolacie námietky týkajúce sa subjektívnej stránky trestných činov - priameho úmyslu obžalovaného sú taktiež bezpredmetné, nakoľko tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie bolo na návrh prokurátora okresným súdom prijaté, pričom bol náležite poučený, že v tejto časti nebude môcť podať odvolanie. Z tohto dôvodu sa krajský súd touto námietkou nezaoberal. Navyše krajský súd dodáva, že v rámci nejakých mimoriadnych okolností prípadu by neobstál ani argument, že šoféroval pretože jeho družke prišlo zle, nakoľko on sám priznal, že sa nachádzali len kúsok od domu, a preto mu nič nebránilo, aby odprevadil družku domov peši.

Pokiaľ obžalovaný argumentoval jeho rodinnou situáciou a odkázanosťou jeho rodiny na jeho finančný príjem, tu dáva krajský súd obžalovanému do pozornosti, že jeho rodinná situácia a povinnosti k nej mu boli známe už v čase spáchania trestných činov, pričom ani to ho neodradilo od ich spáchania.

Čo sa týka starostlivosti o jeho družku, voči nej nemá obžalovaný žiadnu zákonnú vyživovaciu povinnosť, pričom k úmrtiu jej blízkeho rodinného príslušníka došlo už pred 8 mesiacmi, a preto ani túto skutočnosť nevyhodnotil krajský súd ako výnimočnú okolnosť na strane obžalovaného, ktorá by si zaslúžila trest kratšieho trvania alebo alternatívny druh trestu. K námietke týkajúcej sa toho, že jeho družka nedávno stratila zamestnanie, krajský súd konštatuje, že táto uzatvorila dohodu o skončení pracovného pomeru, a teda došlo k dobrovoľnému skončeniu pracovného pomeru z jej strany.

Obžalovanému nebolo možné uložiť alternatívny druh trestu, napr. trest povinnej práce alebo peňažný trest, a to vzhľadom na osobu obžalovaného, u ktorého by takéto druhy trestov nespĺnili účel trestu, keďže ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k trestnému činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona a navyše v minulosti sa dopustil priestupkov pod vplyvom alkoholu, a to dňa 18.08.2020 jazdil na bicykli pod vplyvom alkoholu, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- €, dňa 06.04.2012 viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, začo mu bola uložená pokuta vo výške 400,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 12 mesiacov, dňa 27.03.2014 viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, začo mu bola uložená pokuta vo výške 1.000,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 36 mesiacov. Z uvedeného celkom jasne vyplýva, že u obžalovaného nešlo o ojedinelý exces v správaní, pričom pokuty uložené v priestupkových konaniach a dokonca ani predchádzajúce odsúdenie na podmienený trest odňatia slobody nemali na obžalovaného požadovaný prevýchovný účinok. Práve naopak u obžalovaného sa závažnosť protiprávnej činnosti stupňuje a práve z tohto dôvodu je namieste, že okresný súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, nakoľko už len týmto spôsobom môže byť zabezpečená prevýchova obžalovaného.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd správne obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Ďalej krajský súd konštatuje, že obžalovanému bol tiež správne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 7 (siedmich) rokov, keďže obžalovaný sa trestného činu dopustil ako vodič motorového vozidla, teda zneužil svoje vodičské oprávnenie na spáchanie trestného činu, je preto namieste, aby sa mu výkon takejto činnosti zakázal a zamedzilo sa mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Rovnako správne v tomto prípade okresný súd aplikoval § 61 ods. 3 Trestného zákona, keď obžalovanému ukladal trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, keďže sa opakovane dopustil trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, čo v podstate obžalovaný v odvolaní ani nenamietal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.